

**Greenhouse
Talent, Gent:
volgende**

**Democracy
Gent + Club
Midi: events**

DEMO
WWW.DEMOCRAZY.BE

coexist

GESCHREVEN DOOR SAM DE RIJCKE - DONDERDAG 27 MEI 2010

Ruben Hoeke Band
Pop/Rock
Independent

Wat in Nederland toch al min of meer een gevestigde waarde is moet in België nog helemaal ontdekt worden. Als het er in het geval van Ruben Hoeke ooit nog van komt, want bluesrock is in muziekminnend België immers even populair als krulbollen bij bodybuilders.

Talentvol gitarist Ruben Hoeke (33) heeft, als zoon van de in Nederland toch niet onbekende bluespianist Rob Hoeke (jammerlijk in '99 overleden), de blues trouwens met de paplepel meegekregen. Vanaf zijn veertiende speelde hij al in bluesgroepjes en hij deelde het podium niet enkel met zijn vader, maar ook met een gitaargod als Jan Akkerman.

In 2006 maakte de Ruben Hoeke Band hun eerste cd 'Sugar', met medewerking van o.a. The Lau en, alweer hij, Jan Akkerman. In 2008 ontving Ruben Hoeke trouwens de onderscheiding 'Nederlands Beste Gitarist'. Er zijn er die met een minder indrukwekkend cv door het leven moeten.

Tot zover de geschiedenisles, nu even de plaat.

Als u op voorhand de term bluesrock in de mond neemt, leggen wij altijd de nodige argwaan voor de dag, want geen genre waar de muziek meer verdrinkt in torenhoge clichés als dit. Bands die daar op een gezonde manier weten omheen te spartelen zijn diegenen die onze en dus ook uw aandacht verdienen. Ruben Hoeke Band is, in de meeste gevallen toch, er daar één van. Trouwens, naast bluesrock staat hier ook nog pop, rock, soul en vette boogie op, dit is dus geen eenzijdig plaatje.

De eerste track "A change is gonna come" stelt al meteen het een en ander duidelijk: afgelike blues is dit niet, gitaren wringen zich in alle bochten, drums roffelen lekker door, er zit gezond venijn in dit ding. Met een gloeiend "Boogie music" wordt er stomend doorgevlamd, en ook "stranger" is hete blues.

Toch kent de groep geregeld een dipje met flauwe poprock als "Close my eyes" en een vermeende poging tot rockballad in "The last goodbye". Ook het banale rockertje "Midnight man", dat live misschien wel voor de nodige heupbewegingen zal zorgen, is op plaat een beetje goedkoop, zo eentje van dertien in een dozijn.

Maar verder, geen kwaad woord. Het felle "Walking in the rain" wordt, hoewel geen grootse song, rechtgehouden door prima gitaargeweld van Hoeke en "Backstreet rambler", dat voorzien is van een onvervalste Stones riff, is een potige rocker.

Afsluiter "True love" is een bluesballad in de trant van Gary Moore's "Still got the blues", maar de song overschrijdt nergens de grens van de meligheid, ook al komt er een viool aan te pas. Kan nog net, zeggen wij dan.

Al bij al is dit een knap album dat zich onderscheidt door het fraaie soleerwerk van een heus gitaartalent zonder dat die vervalft in pakweg de fratsen van een Walter -kijk eens mama zonder handen- Trout.

Info op www.rubenhoeke.com en www.myspace.com/rubenhoeke

[\[terug \]](#)

laatste ontdekkingen

Everybody's God

Coexist

Viper Rosa

Long lost son

Me Versatile Me

EP

Ro

Raise cain

Brutally Honest

Hilfe kommt

Mesmerize

White swan on black water

Société Anonyme – EP

Say it

Kericky

meest gelezen

Het hippe, hotte Mega Mindy spel van Tokio Hotel

Schwung 2007: Classic Rock is still alive and kickin'!

FeestinhetPark Oudenaarde: impressies zondag 26 augustus

Within Walking Distance

FeestinhetPark Oudenaarde: impressies zaterdag 25 augustus

MusicZine © 2010

ASBL Inaudible – 2, rue Raoul Van Spitael – 7540 Kain

Design: [Nuno Cruz](#) - Joomla! integration: [Edustries](#)

